

#9 Jēzus vara pār tumsu

Mateja ev. 9:27-31

Šodienas Rakstvietā Jēzus demonstrē Savu varu pār tumsu, dodot gaismu diviem akliem vīriem. Tā ir fiziskā gaisma, tomēr arī par garīgo gaismu Viņš valda. Ko tieši tas nozīmē — to centīsimies šodienas nodarbībā noskaidrot.

LASĪJUMS

Izlasām šodienas rakstvietu Mt 9:27-31.

DISKUSIJA

1. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo Rakstvietu?

Ļaujām katram izteikties.

2. Kāda, Tavuprāt, ir šī pasaule — tumša vai gaiša? Ko tā mīl vairāk — tumsu vai gaismu? Mini piemērus, kādēļ Tu tā uzskati.

Ļaujām katram izteikties.

Bībele māca, ka pasaule dzīvo tumsā — izlasām Jņ 12:46, Jes 9:2 un Rm 1:21.

Kas ir šī tumsa? Grēks — izlasām 1 Jņ 1:5-7.

Kas ir gaisma? Dievs, Kristus — izlasām Jņ 8:12 un 2 Kr 4:6. Viņam atstājot šo pasauli miesīgā veidā, Viņš kā gaisma turpina mājot Savos sekotājos, kristiešos — izlasām Mt 5:14. Dievs ir gaisma un mēs tās atstarotāji. Bet ir arī citi atstarotāji, piem., Dieva likumi, kas rakstīti visu cilvēku sirdīs (Rm 2:15), kuru dēļ pat neticīgie cilvēki dara labas lietas. Tādēļ pasaule var šķist laba (gaiša), tomēr Mūžības skatījumā dzīvošana grēkā nozīmē dzīvot tumsā, kas aizvedīs uz mūžīgu tumsu. Tajā tikai Kristus spējienest gaismu, jo Viņš IR gaisma.

3. Kādēļ cilvēki mīl tumsu un mūk no gaismas? Tīri praktiski — kādas priekšrocības ir tumsai, kādas gaismai? Kā tās attiecas uz garīgo dimensiju?

Tumsa padara lietas neredzamas, savukārt gaisma tās atklāj. Ja lietas ir ļaunas, tad būs vēlme tās slēpt, un gaisma kļūst nevēlama. Kritušais cilvēks dzīvo grēkā un mīl to, tādēļ mūk no tā, kas var apdraudēt to — izlasām Jņ 3:20.

Ja Kristus ir gaisma (kā lasījām), tad Viņa Vēsts ir tā, kas apdraud kritušā cilvēka "mieru" ar grēku. Dažkārt cilvēks mūk, bet dažkārt uzbrūk, lai nodzēstu to. Tādēļ būt par gaismu var būt bīstami. Tomēr par spīti tam esam aicināti nest šo gaismu, lai kādus izvilkto no šīs tumsības — izlasām Mt 5:16 un Kol 1:13. Padalieties, vai esat nonākuši bīstamās situācijās, esot "gaisma" tumsā.

4. Kādu lomu spēlē redze cilvēka atgriešanās stāstā? Ko šī metafora ietver sevī?

Dievs apzināti izvēlējies cilvēka redzi kā metaforu garīgajai dzīvei. Jo redze ietekmē visu cilvēka ķermeni — izlasām Mt 6:23. Redze nosaka, kurp Tu ej un kurp vari iet. Redze nosaka, cik atkarīgs Tu esi no citiem, kuri Tevi vada — izlasām Lk 6:39. Kurlais un mēmais spēj pats iet, kurp vēlas, bet aklais ne.

Tādēļ tieši aklo dziedināšana ir vislabākais simbols garīgai dziedināšanai. Kritušais cilvēks ir akls — izlasām 2 Kr 4:3-4. Viņš pat nespēj uzņemt to gaismu, ko Kristus ir atnesis — izlasām Mt 13:13 un Apd 28:26-27. Tādēļ pirms to spēj uzņemt, viņam ir jāklūst redzīgam, viņam ir jāatgūst spēja redzēt. Tikai tad cilvēks sāk saprast Dieva Vārdu — izlasām Ps 119:130.

Bet lai saņemtu redzi, cilvēkam ir vispirms jāatzīst, ka ir akls. Tas ir pats lielākais šķērslis garīgās redzes atgūšanai. Tomēr šodienas stāsts mums rāda piemēru kā akli var saņemt to.

5. Kādas īpašības ar savu rīcību atklāj šie divi aklie?

Ļauj katram izteikties.

Pirmkārt, izmisums. Viņi abi ir izmisuši. Viņi sauc Jēzu. Grieķu vārds šai saukšanai ir "krazo", kas nozīmē "ķērkt" vai "spiegt kā trakam". Šis vārds ir izmantots arī kļedzieniem, ko izraisa sāpes vai agonija. Piem., Jēzum miršot pie krusta un saucot Savus pēdējos vārdus, izmantots šis vārds. Tapat sievietei Atklāsmes grāmatā, kura ir dzemdību sāpēs. Šie vīri pilnā balsī spiedza un kļedza, lai Jēzus viņus sadzirdētu. Viņiem bija vienalga, ko citi par viņiem padomās.

Otrkārt, viņi abi ticēja, ka Jēzus spēj viņus dziedināt. Viņi ne tikai ticēja, ka Viņš ir kāds brīnumdaris, bet ka Viņš ir gaidāmais Mesija, jo viņi uzrunā Viņu kā "Dāvida dēlu". Tātad viņi ticēja, ka Viņš ir šis gaidāmais Dieva Dēls, Mesija, Kristus.

Un, treškārt, neatlaidība. Kad satiekas izmisums un ticība, tad dzimst neatlaidība. Viņi sekoja līdz pat Jēzus naktsmājām un bija pietiekami "bezkaunīgi", lai vēl tad Viņu neliktu mierā.

Arī garīgajā ziņā šīs trīs īpašības ir nepieciešamas, lai saņemtu no Kristus šo dziedināšanu — garīgās redzes atgūšanu. Izmisums (jeb pareiza izpratne par savu kritušo stāvokli), ticība (ka Jēzus ir Dieva Dēls un spējīgs Tevi glābt) un izturība, lūdzot Viņam šo glābšanu. Tāds cilvēks ceļ savu garīgo namu, ar pūlēm un neatlaidību rokoties dziļi klintī, uz kuras celt savu garīgo namu — izlasām Lk 6:47-48. Tāpat neatlaidība ir nepieciešama, lai "ielauztos pa šaurajiem vārtiem" — izlasām Lk 13:24. Šie divi akli vīri burtiski ielauzās iekšā pa Jēzus naktsmāju durvīm.

6. Kā Jēzus reaģēja uz viņu lūgumiem — sākumā, beigās? Ko tas mums māca par Jēzu?

Sākumā Viņš it kā ignorē viņu lūgumu, jo nelasām, ka Viņš atsauktos viņu kļedzieniem. Tas mums māca, ka reizēm Dievs pārbauda ticības autentiskumu. Mēs lūdzam, bet nesaņemam tūlītēju atbildi. Bet Dievs māca, ka mums jālūdz ar pacietību un neatlaidību — izlasām Lk 11:5-10.

Pēc tam seko otrā stadija — Jēzus pieprasa apliecināt ar muti. Viņš jautā akļiem, vai viņi tiešām tic. Viņš vēlas, lai viņi apliecina ne vien ar saviem darbiem (neatlaidīgu sekošanu līdz pat nama durvīm), bet arī ar vārdiem. To vēlāk vairāk izskaidroja Pāvils — izlasām Rm 10:9. Ar muti apliecināt, ka Jēzus ir "Kungs", ir nosacījums glābšanai. Un šie vīri tieši to dara, viņi uzrunā Jēzu ar "jā, Kungs".

Un trešā stadija ir — Jēzus pieskarās un dod gaismu. Viņš pieskarās, Viņš ļauj Sevi sajūst. Un tad cilvēks Viņu ierauga. Šie vīri Viņu ieraudzīja fiziski stāvam viņu priekšā. Mēs šobrīd "redzam" Viņu tikai garīgi, tomēr kādu dienu redzēsīm tieši tāpat kā viņi — izlasām 1 Kr 13:12.

7. Ieraudzīt Jēzu ar savām acīm — kā Tu raksturo šo brīdi? Izstāsti savu liecību no pagātnes un savas sajūtas par nākotni, kad tiešām stāvēsi Viņa priekšā.

Ļaujām katram izteikties.

8. Visbeidzot — kādēļ Jēzus aizliedz šiem vīriem stāstīt dziedināšanu? Kā izskaidrot viņu neplaklausību?

Jēzum svarīga ir cilvēku dziedināšana. Protams, arī fiziskā dziedināšana, tomēr neizmērojami vairāk — garīgā. Jo kāda jēga ir dziedināt cilvēku no fiziskām, laicīgām sāpēm, bet atstāt mūžīgām sāpēm? Jēzus būtu negodīgs, netaisnīgs, nežēlīgs un pat ļauns, ja Viņš (spējīgs dziedināt garīgi) dziedinātu tikai fiziski. Laicīgajā dzīvē cilvēki to, visticamāk, nesaprastu, tomēr nonākuši pie Mūžīgās nāves sliekšņa, viņi sapratīs, ka šis Jēzus bijis turpat blakus, tomēr nav viņus darījis veselus Mūžībai.

Tieši tādēļ šeit un daudzkur citur Jēzus pavēl fiziski dziedinātajiem neskriet apkārt, lai stāstītu par šo fizisko pusi. To visi tāpat uzzinās pietiekami ātri. Viņam svarīgāk ir, lai cilvēki dzird to, kas nes Mūžīgo laimi, šo gaismu, un to sludināt ir daudz grūtāk. Jo cilvēki mīl tumsu. Viņiem patīk fiziski brīnumi un tiem atsaucas ātri, bet viņi ir kūtri skatīties garīgos brīnumus — garīgās dziedināšanas.

Kādēļ šie vīri nepaklausīja? Jo viņi ir tikai cilvēki. Viņi bija pārlaimīgi par šo dziedināšanu. Visticamāk, arī mēs to būtu darījuši. Tomēr Jēzus ar Savu pavēli parāda to, kā Dievs šo fizisko laimi redz blakus garīgajai laimei. Viņš ir "pārlaimīgs" tad, kad cilvēks kļūst garīgi dzīve. Ja ir vēl atlicis laiks — izlasām Lk 15:1-10.

N O S L Ē G U M S

Dievs radīja pasauli, kurā valdīja Gaisma. Sātans pavēlēja cilvēkam izslēgt to, un cilvēks paklausīja. Kopš tās dienas cilvēks dzīvo tumsā. Bet Dievs nāca vēlreiz, lai vēlreiz atnestu Gaismu. Šo Gaismu Viņš tagad ir nodevis mums, kas esam pasaules Gaisma. Tā spēj cilvēkam ne vien rādīt ceļu, bet darīt viņu redzīgu.